

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Okręgowy w Łodzi, Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 5 september 2018 – brottmål mot VX, WW, XV

(Mål C-563/18)

(2019/C 44/12)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Okręgowy w Warszawie

Parter i brottmålet vid den nationella domstolen

VX, WW, XV

Tolkningsfrågan

Ska artikel 19.1 andra stycket i fördraget om Europeiska unionen tolkas så, att medlemsstaternas skyldighet enligt denna bestämmelse att fastställa de möjligheter till överklagande som behövs för att säkerställa ett effektivt domstolsskydd inom de områden som omfattas av unionsrätten, utgör hinder för bestämmelser som väsentligt ökar risken för ett åsidosättande av garantierna för oavhängiga disciplinära förfaranden mot domare i Polen genom ett politiskt inflytande på det disciplinära förfarandet och en risk för att systemet för disciplinära åtgärder används för politisk kontroll av innehållet i domstolarnas avgöranden?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polen) den 20 september 2018 – A. K. mot Krajowa Rada Sądownictwa

(Mål C-585/18)

(2019/C 44/13)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Najwyższy

Parter i det nationella målet

Klagande: A. K.

Motpart: Krajowa Rada Sądownictwa

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 267 tredje stycket FEUF jämförd med artikel 19.1 FEU och artikel 2 FEU samt artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att en nyinrättad avdelning vid domstolen i sista instans i en medlemsstat – vilken är behörig att pröva mål där det är en domare vid en nationell domstol som är klagande, varvid sådana mål uteslutande ska avgöras av domare som valts av det nationella organ som har till uppgift att värna domstolarnas oberoende (nämligen Krajowa Rada Sądownictwa (Nationella domstolsrådet, Polen)), vilket, med beaktande av hur organets organisationsmodell har utformats samt dess funktionssätt, inte utgör någon garant för oberoende i förhållande till den lagstiftande och den verkställande makten – är att anse som en oberoende och oavhängig domstol i den mening som avses i unionsrätten?
- 2) För det fall den första frågan besvaras nekande, ställs följande fråga: Ska artikel 267 tredje stycket FEUF jämförd med artikel 19.1 FEU och artikel 2 FEU samt artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att en obehörig avdelning vid domstolen i sista instans i en medlemsstat, där denna avdelning uppfyller de i unionsrätten uppställda kraven för att anses som domstol och till vilken getts in ett överklagande som grundar sig på unionsrätten, ska underlåta att tillämpa de nationella lagrum som föreskriver att den inte är behörig i ett sådant mål?